
DAGENS NAMN

MARKUS UVELL:

INTE SÅ NOGA MED KENTH

Det är nog inte vidare kul att vara socialdemokrat i dessa dagar. Inte så mycket för den historiska bottennoteringen i det sk EU-valet; den är väl att betrakta som verkan snarare än orsak. Nej, partiet har förlorat något större. Den revolutionära glöden har falnat, agitatorerna blir allt färre och administratörerna allt fler.

Även om "Palmeindustrin" enligt Resumé omsätter sisådär 100 miljoner årligen, har arvet efter den store arbetarledaren i allt väsentligt fallit i glömska. När den påtagligt bleke – om än allmänt hygglige – Ingvar Carlsson träder tillbaka och debatten om hans efterträdare tar fart, inser man hur bedrövt det måtte kännas för arbetets söner. Inte ens Margareta Winberg tar ut svängarna särskilt mycket.

Men det finns hopp. Frälsningen stavas Kenth.

Det var under folkomröstningskampanjen i höstas han på allvar etablerade sig som den nya tidens Robin Hood. Att ta från de rika och ge åt de fattiga – det

är det han vill göra, Kenth Pettersson. Att den "verkliga" Robin Hood rövade från staten och gav åt det skatte-tyngda folket är i sammanhanget inte så noga.

Över huvud taget är det just så det ofta är för Handelsbasen. Inte så noga. Han är mycket kreativ. Inte då i betydelsen nyskapande, utan "kreativ" som i "kreativ bokföring". Om verkligheten inte riktigt passar, trixar man lite och så – simsalabim! – försvinner problemen.

Generad förvåning

När Kenth Pettersson för en tid sedan lanserade sin teori om hur stora löneökningar för alla ger fler jobb åt alla, fick han ett oerhört genomslag. I en del fall möttes hans teorier av en slags generad förvåning. "Menar han verkligen...? Tror han på allvar att...?" På något håll påtalades faktiskt att han var ute och cyklade. Att det som skjuter i höjden av kraftiga löneökningar är inflationen, snarare än efterfrågan. Och att Keynes menade något helt annat.

Men det är ju inte så noga. Det blev många spaltmeter, och de flesta referaten präglades mer av förtjusning över att någon vågade utmana "etablissemangen",

MARKUS UVELL är konsult på Kreab.

än av kritik mot förslaget som sådant.

Just därför är han så perfekt. Han säger vad folk vill höra. När Britt-Marie Mattsson intervjuar förbundsordförande Pettersson i TV:s Nattkafé försöker hon inte ens dölja sin beundran. Det hela urartar till något som liknar ett TV-sänt torgmöte, där matcharen Mattsson kastar upp den ena bollen efter den andra, och Pettersson dunkar in smash på smash.

Eller vad sägs om följande "frågor":

Om (s)-etablissemangen: "Man har en känsla av att de tycker att du är nåt som katten har släpat in...?". Om bankkrisen: "Girigheten, den vi då ser bland annat i höga direktörer med fallskärmar och sådant...?". Om Petterssons stöd bland medlemmarna: "När det var klart, så gick du på gatan och så kom det kvinnor fram och kramade om dig och sade tack...?". Och så vidare.

Glänsande hårsvall

Det är så man rodnar. Men det gör inte agitator Pettersson. Bergfast står han vid sina principer, till synes oberörd av världen utanför TV-studion. Det blonda hårsvallet glänsar i strålkastarljuset, och den intensiva blicken släpper inte för ett ögonblick löneökningarnas och den höjda a-kassans hägrande parad.

Han fyller ett viktigt behov, Kenth Pettersson. Han besvarar den bultande längtan efter en riktig arbetarhjärte; en principfast och kompromisslös kämpe som i alla lägen står upp för allas rätt att få

mer.

I en allt mer komplicerad värld – där besvärligheter som internationalisering, statsskuld och vikande tillväxt lägger en våt filt över drömmarna om ständigt nya reformer – längtar många efter någon som har modet att strunta i sådana världsliga saker. Då finns han där.

Det Petterssonska budskapet känns igen: Krisen är skapad av en handfull giriga direktörer ("vanligt folk har inte levt över sina tillgångar..."), talet om besparingsbehov är bara en sammansvärjning, svenska folket har lurats in i EU, det är dags för "de rika" att dela med sig...

Välja sina motståndare

Det är detta som är hans storhet. Han är fantastiskt på att vara emot saker och ting. EU-medlemskapet, besparingarna, "den s k Marknaden", och (s)-ledningen. Det gäller att välja sina motståndare med omsorg.

Vad han däremot är för, är inte så lätt att säga. Vilket alternativet till EU var ville han helst inte prata om. Hur de ekonomiska problemen bekämpas med högre inflation och ökade underskott får vi aldrig veta. Hur en ekonomi utan "Marknad" fungerar kan man bara gissa. Och på vilket sätt en socialdemokrati med Pettersson vid spakarna skulle utvecklas vill man helst inte tänka på.

Men det är inte så noga. Huvudsaken är att man får vara med i TV.